

KLAIPĖDOS MIESTO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS DĖL KLAIPĖDOS MIESTO MAŽOSIOS ARCHITEKTŪROS, APLINKOTVARKOS ĮRANGOS IŠDĖSTYMO BEI APLINKOS ESTETINIO FORMAVIMO, MIESTIŠKOJO KRAŠTOVAIZDŽIO TVARKYMO SPECIALIOJO PLANO PATVIRTINIMO

2015 m. gruodžio 3 d. Nr. AD1-3561
Klaipėda

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo pakeitimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalimi, Klaipėdos miesto savivaldybės tarybos 2009 m. lapkričio 26 d. sprendimu Nr. T2-390 „Dėl pavedimo Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos direktoriui tvirtinti specialiuosius ir detaliuosius planus bei Klaipėdos miesto savivaldybės tarybos 2007 m. gruodžio 20 d. sprendimo Nr. T2-407 pripažinimo netekusiu galios“ ir atsižvelgdamas į Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Klaipėdos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros skyriaus teritorijų planavimo dokumento 2015 m. spalio 27 d. patikrinimo aktą Nr. TP1- 1196:

1. T v i r t i n u Klaipėdos miesto mažosios architektūros, aplinkotvarkos įrangos išdėstymo bei aplinkos estetinio formavimo, miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymo specialųjį planą (pridedami specialiojo plano sprendiniai – sprendinių brėžinys, centrinės dalies tvarkymo sprendinių brėžinys ir aiškinamasis raštas, iš viso 10 lapų).

2. N u s t a t a u, kad patvirtintas specialusis planas įsigalioja kitą dieną po jo įregistravimo ir paskelbimo Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo dokumentų registre.

Šis įsakymas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Klaipėdos apygardos administraciniam teismui per vieną mėnesį nuo šio įsakymo paskelbimo dienos.

Savivaldybės administracijos direktorius

Saulius Budinas

KLAIPĖDOS MIESTO MAŽOSIOS ARCHITEKTŪROS, APLINKOTVARKOS ĮRANGOS IŠDĖSTYMO BEI APLINKOS ESTETINIO FORMAVIMO, MIESTIŠKOJO KRAŠTOVAIZDŽIO TVARKYMO SPECIALIOJO PLANO SPRENDINIAI

1. Bendroji dalis

1.1. Teritorijų planavimo dokumento sprendiniai parengti vadovaujantis Teritorijų planavimo įstatymo 17 straipsnio 2 dalimi, Kraštovaizdžio tvarkymo specialiųjų planų rengimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. gegužės 5 d. įsakymu Nr. D1-246, 14 punktu, Visuomenės informavimo ir dalyvavimo teritorijų planavimo procese nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. rugsėjo 18 d. nutarimu Nr. 1079 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. kovo 14 d. nutarimo Nr. 247 redakcija), 5.1 papunkčiu.

1.2. Planuojamos teritorijos adresas ir planavimo dokumento lygmuo – Klaipėdos miesto teritorija, rajono lygmuo. Planavimo organizatorius – Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos direktorius. Planavimo tikslai ir uždaviniai – detalizuojant Klaipėdos miesto bendrojo plano sprendinius įvertinti miestiškojo kraštovaizdžio plėtojimo problemas, tendencijas ir galimybes; nustatyti plėtojimo prioritetus ir tvarkymo principus, parengti sprendinius vertingų miestovaizdžių apsaugai, nustatyti tvarkymo reglamentus ir siektinus rodiklius bei reikalavimus aplinkos mažosios architektūros ir komunalinės infrastruktūros objektų dėstymui ir kokybei.

2. Specialiojo plano sudėtis ir taikymas.

2.1. Specialiųjų planų sudaro:

- sprendiniai (patvirtinimo dokumento priedai - tekstinis dokumentas ir 2 brėžiniai),
- sprendinių aiškinamasis raštas ir rekomendacijos (tekstinis dokumentas ir schemas, detalizuojantys tvirtinamus sprendinius).

2.2. Specialiojo plano sprendinius įgyvendina teritorijų planavimo, statybų ir miesto tvarkymo procesų dalyviai, įgyvendinimo stebėseną vykdo miesto savivaldybės administracija. Stebėsenos išvadų pagrindų sprendiniai gali būti tikslinami ir pildomi teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Bendrieji sprendiniai.

3.1. Urbanizuoto ir gamtinio kraštovaizdžio zonų identifikavimas.

3.1.1. Urbanizuoto kraštovaizdžio zonoms mieste priskiriamos faktiškai urbanizuotos teritorijos (kompaktiškai užstatytos) ir urbanizuojamos teritorijos (bendruosiuose planuose numatomos kompaktiškai pastatais užstatyti teritorijos), su inžinerinių komunikacijų koridoriais ir neužstatomais bendrai naudoti pritaikytais želdynais, viešosiomis erdvėmis ir valstybiniais miškais tose teritorijose. Kompaktiškai užstatyta teritorija - didesnė kaip 5 ha užstatyta teritorija, kurioje užstatymo tankis ne mažesnis kaip 20 procentų (pagal LR Teritorijų planavimo įstatymo apibrėžimą). Taip pat priskiriamos teritorijos, kuriose dominuoja infrastruktūros statiniai (tiek faktiškai įrengtos, tiek bendrųjų planų sprendiniais numatytos infrastruktūros įrengimui), kurių plotas didesnis nei 5 ha, kuriose infrastruktūros statiniais užimtas žemės plotas didesnis nei 20 proc. šios teritorijos ploto. Susisiekimo paskirties koridoriai (gatvės, geležinkeliai ir pan.) patys atskirų urbanizuotų zonų nesudaro, jei neatitinka kompaktiškai užstatytos teritorijos apibrėžimo.

3.1.2. Gamtinio kraštovaizdžio zonoms mieste priskiriamos teritorijos, nepriskirtos urbanizuoto kraštovaizdžio zonoms.

3.1.3. Pagal užstatymo kompaktiškumą, kitaip - urbanizavimo laipsnį (intensyvumą) teritorijos skiriamos į 8 tvarkymo zonas, kurių pirmosios dvi - neurbanizuotos ir didesne dalimi neurbanizuojamos zonos aprėpia gamtiško kraštovaizdžio teritorijas. Kitos 6 – miestiško kraštovaizdžio teritorijos.

3.2. Bendrieji urbanizuoto kraštovaizdžio srities sprendiniai.

3.2.1. Šio specialiojo plano sprendiniais nėra reglamentuojami užstatymo tankumo, intensyvumo, aukščio ir naudojimo paskirties parametrai. Šiame plane nėra reglamentuojamas Klaipėdos valstybinio jūrų uosto teritorijų tvarkymas, reikalavimai jai netaikomi.

Klaipėdos miesto mažosios architektūros, aplinkotvarkos įrangos išdėstymo bei aplinkos estetinio formavimo, miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymo specialusis planas. Sprendiniai.

3.2.2. Urbanizuoto kraštovaizdžio zonose stiprinamas ir palaikomas miestiškasis kraštovaizdis, kuriame plėtojamos dirbtinės, žmogaus kuriamos, formaliai apibrėžtame teritoriniame vienetė (rajone, mikrorajone) kompoziciškai išbaigtos urbanistinės struktūros. Gamtinio kraštovaizdžio zonos saugomos ir puoselėjamos kaip atraminės gamtinio karkaso teritorijos.

3.2.3. Formuojamas miesto urbanizuoto kraštovaizdžio bendros erdvinės struktūros vieningumas, išsaugant ir puoselėjant atskirų vientisai suvokiamų erdvių ir miesto struktūrinių vienetų savitumus.

3.2.4. **Vizija** – mieste sukurta savita miestovaizdžių mozaika, sudaryta iš teritoriniuose vienetuose kompoziciškai išbaigtų ir vizualiai vientisų struktūrų (užstatymo, susisiekimo, želdinimo), kurias toliau puoselėja ir tobulina ten gyvenančios bendruomenės, naudojant menines tvarkymo priemones.

3.2.5. Pagrindinės nuostatos:

1. Miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymas grindžiamas žmogiškuoju jutiminio poveikio suvokimu ir vykdomas kryptingu urbanistinės struktūros komponavimu, meniniais principais formuojant savitas vizualines erdves, vietas ir vietoves.

2. Atsižvelgiant į bendruomenių raidą ir kintančius lūkesčius, siekiama suteikti ir gamtinėms, ir technogeninėms struktūroms išbaigtą psichologiškai priimtina išraišką.

3. Urbanizacijos neigiamam poveikiui kompensuoti yra formuojama kompensacinė kraštovaizdžio struktūra - integruota želdynų, kitų gamtinių elementų ir viešo naudojimo erdvių sistema - Žaliasistemė.

3.2.6. Pagrindiniai miesto aplinkos estetinio formavimo principai:

a. Mažosios architektūros, urbanizuotos aplinkos želdynų ir aplinkotvarkos įrangos elementų (Elementai) dėstymas ir išraiška meninėmis tvarkymo priemonėmis derinami prie vizualinės erdvės, kurioje jie yra, charakterio.

b. Elementai derinami prie struktūrinio vieneto (rajono, mikrorajono), kuriam jie priklauso, charakterio.

c. Elementai derinami prie susisiekimo ar upės koridoriaus charakterio (jei į tokį koridorių patenka).

d. Specialiais reglamentais valstybės saugomų teritorijų ir objektų tvarkymas pirmiausia vykdomas pagal jų apsaugos ir tvarkymo reglamentų reikalavimus.

3.2.7. Urbanizacijos laipsnis (intensyvumas) šiame plane reiškia bendro aplinkos prisotinimo antropogeninės ir technogeninės kilmės ir išraiškos elementais intensyvumą (nulemtą egzistuojančio ir suplanuoto užstatymo kompaktiškumo). Reikalavimais kraštovaizdžio tvarkymui apibrėžti siejami mažosios architektūros ir aplinkotvarkos įrangos, miesto želdynų dėstymo ir išraiškos ypatumai. Užstatymo ir susisiekimo elementų dėstymui bei išraiškai pateikiamos tik rekomendacijos ir gairės.

3.2.8. Sprendiniai detalizuojami žemesnio lygmens teritorijų planavimo dokumentuose, statybos ir teritorijų įrengimo (tvarkymo) projektuose.

3.3. Komunalinės infrastruktūros, mažosios architektūros specialiųjų planų ir schemų sprendinių integravimas ir susiejimas.

3.3.1. Komunalinės infrastruktūros, mažosios architektūros specialiųjų planų ir schemų sprendiniai sąlygoja antropogeninį (žmogaus veiklos) poveikį aplinkai, todėl jų sprendimai turi būti integruojami ir siejami tarpusavyje poveikio kraštovaizdžiui numatymo aspektu. Tokių parengtų ir būsimų planų įgyvendinimo sprendimų poveikis turi būti vertinamas aspektais: a) poveikio įtakojamų vizualinių erdvių suvokimo vientisumui, b) poveikio miesto konkretaus struktūrinio vieneto vientisumui, c) poveikio susisiekimo ar upės koridoriaus suvokimo vientisumui.

3.3.2. Formuluoiant ir įgyvendinant planų ir schemų sprendinius reikalinga stiprinti ir palaikyti konkrečioje teritorijoje nustatytą kraštovaizdžio tvarkymo kryptį pagal šito specialiojo plano sprendinius – palaikyti ir stiprinti numatytą parametrų konkrečios vietos ir vietovės kraštovaizdžio charakterį.

3.4. Užduotys reikalingų naujų taisyklių, aprašų, tvarkų parengimui.

3.4.1. Šio specialiojo plano sprendiniai detalizuojami vietovės lygmens kompleksiniais teritorijų planavimo dokumentais (detaliais užstatymo planais), techniniais projektais.

Klaipėdos miesto mažosios architektūros, aplinkotvarkos įrangos išdėstymo bei aplinkos estetiško formavimo, miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymo specialusis planas. Sprendiniai.

3.4.2. Rekomenduojama parengti specializuotas įvaizdžio studijas ir aplinkos sutvarkymo projektus šiame plane suformuotiems teritoriniams vienetams.

3.4.3. Atsižvelgiant į šio specialiojo plano sprendinius dėl teritorinių (struktūrinių) vienetų savitumo formavimo, rekomenduojama atitinkamai tobulinti ir pildyti parengtus dokumentus:

- „Klaipėdos miesto savivaldybės mišrių komunalinių atliekų ir antrinių žaliavų surinkimo konteinerių stovėjimo vietų ir aikštelių išdėstymo schema“;
- „Klaipėdos miesto mažųjų architektūros formų ir įrangos kompleksinis projektas“ (2008 m.);
- „Klaipėdos miesto kompleksinė želdynų sistemos schema“ (1994 m.).

3.5. Teritorinių bendruomenių formavimosi galimybės, nustatant bendros viešos infrastruktūros (lokalijų viešų erdvių, sporto, žaidimo aikštelių, atliekų surinkimo įrangos ir pan.) naudojimo grupes, objektai, priskiriami konkrečioms naudotojų grupėms.

3.5.1. Struktūrinių vienetų (rajonų ir kvartalų grupių) kryptingu tvarkymu stiprinamos teritorinių bendruomenių formavimosi galimybės. Bendros viešos infrastruktūros naudotojai turi būti įtraukti į erdvių, kuriose infrastruktūra yra, ankstyviausias tvarkymo stadijas – užduočių tvarkymui formavimą, projektinių sprendinių vertinimą.

3.5.2. Teritorijų tvarkymo užduotys ir sprendimai turi įvertinti teritorijų naudotojų poreikius. Teritorijų naudotojai skatinami dalyvauti su šia infrastruktūra susijusių sprendimų priėmimo ir įgyvendinimo.

4. Konkretizuoti sprendiniai.

4.1. Vertingų miestovaizdžių apsauga.

4.1.1 Kultūros paveldo objektų (registruotų kaip kultūros vertybės), taip pat. objektų, turinčių etniniu, istoriniu, estetiniu ar moksliniu požiūriu vertingųjų savybių, tvarkymas organizuojamas vadovaujantis LR Nėkilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymu ir kitais galiojančiais šio įstatymo srities teisės aktais, taikant šiuose teisės aktuose nurodytas paveldo saugojimo priemones.

4.1.2. Kultūros paveldo objektai, jų teritorijos, kultūros paveldo vietovės ir jų apsaugos zonos tvarkomi ir veikla juose plėtojama:

1) kultūros paveldo objektai, jų teritorijos ir apsaugos zonos – pagal paveldosaugos reikalavimus, nustatomus kultūros paveldo objektų tipiniuose apsaugos reglamentuose, tvirtinamuose Vyriausybės, ir individualiuose apsaugos reglamentuose, parengtuose ir patvirtintuose kultūros ministro nustatyta tvarka;

2) kultūros paveldo vietovės ir jų apsaugos zonos – pagal nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentus – tvarkymo planus. Tvarkymo planai kultūros ministro ir aplinkos ministro nustatyta tvarka gali būti rengiami ir kompleksiniams kultūros paveldo objektams. Kompleksinių kultūros paveldo objektų ir jų apsaugos zonų tvarkymo planai prilyginami kultūros paveldo vietovių ir jų apsaugos zonų tvarkymo planams ir rengiami bei tvirtinami tokia pačia tvarka kaip ir kultūros paveldo vietovių ir jų apsaugos zonų tvarkymo planai.

4.1.3. Viešajam pažinimui ir naudojimui saugomoje nekilnojamojoje kultūros vertybėje draudžiami vertingąsias savybes naikinantys statybos darbai. Veikla kultūros paveldo vietovėse ir jų apsaugos zonose plėtojama pagal nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentus.

4.1.4. Kuršių nerijos nacionalinio parko teritorijos Smiltynėje tvarkomos pagal Kuršių nerijos nacionalinio parko apsaugos reglamento ir Kuršių nerijos nacionalinio parko tvarkymo plano nuostatas. Šio plano sprendiniai įgyvendinami neprieštaraujant, bet vadovaujantis Kuršių nerijos nacionalinio parko apsaugos reglamentu ir Kuršių nerijos nacionalinio parko tvarkymo planu, iškeliant šių dokumentų reikalavimus prioritetu.

4.1.5. Prie vertingų, saugomų aplinkos elementų charakterio derinami kitų elementų dėstymas ir išraiška. Saugomose teritorijose vertingi elementai identifikuojami teisės aktų nustatyta tvarka. Kitose teritorijose vertingi elementai identifikuojami natūros tyrimais, apklausomis, rengiant teritorijų planavimo dokumentus, specializuotas įvaizdžio formavimui skirtas studijas.

Klaipėdos miesto mažosios architektūros, aplinkotvarkos įrangos išdėstymo bei aplinkos estetiško formavimo, miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymo specialusis planas. Sprendiniai.

4.1.6. Suplanuotas teritorijos užstatymo kompaktiškumas – „urbanizacijos laipsnis“ yra siektina vertinga teritorijos savybė, lemianti teritorijų naudotojų lūkesčius ir gyvenimo kokybę jose, aplinkos charakterį ir miestovaizdžius. Savitas, puoselėjamas ir tobulinamas urbanizacijos laipsnis turi suteikti efektyviai funkcionuojantį, išliekantį (tvarų) ir teigiamai vertinamą vietovės įvaizdį, charakterį. Vertingi yra miestovaizdžiai, padedantys orientuotis miesto struktūroje.

4.2. Siektini formuojamo urbanizuoto kraštovaizdžio struktūros optimalumo (kokybės etalono) rodikliai.

4.2.1. Miesto kraštovaizdžio struktūrą turi sudaryti skirtingo charakterio struktūrinių miesto vienetų mozaika (įvairovė). Labiau kompaktiškai užstatomose teritorijose taikomas intensyvesnio urbanizacijos laipsnio režimas tvarkant mažąsias architektūros formas, aplinkotvarkos įrangą ir želdynus – taip formuojant labiau gamtišką teritorijų charakterį. Mažiau kompaktiškai užstatomose teritorijose – taikomas mažesnis urbanizacijos laipsnio režimas, formuojamas labiau gamtiškas charakteris.

4.2.2. Visas gyvenamąsias teritorijas mieste su želdynais ir kitomis rekreacinės bei pažintinės vertės turinčiomis teritorijomis turi jungti susisiekimo takų, kelių ir vizualinių ryšių sistema – Žaliasistemė. Atskirųjų rekreacinės paskirties želdynų pasiekiamumo gyventojams rodikliai turi atitikti norminius reikalavimus. Vietose, kur dėl susiklosčiusio užstatymo to padaryti nebėra galimybės, turi būti didinamas Žaliasistemės ryšių kiekis ir kokybė.

4.2.3. Optimaliai tvarkomi struktūriniai vienetai turi pasižymėti: a) didesniu, nei struktūriniame vienetė dominuojantis, teritorijų naudojimo intensyvumu (atitinkamai ir urbanizacijos intensyvumu) prie pagrindinių miesto gatvių (išskyrus greito susisiekimo gatves), b) mažesniu naudojimo intensyvumu, nuraminta aplinka (atitinkamai ir mažesniu urbanizacijos intensyvumu) struktūrinių vienetų (rajonų, mikrorajonų) viduryje ir prie neurbanizuojamų teritorijų.

4.2.4. Elementai, skirti intensyviai struktūrinio vieneto svečių lankymui ir naudojimui, įrengiami struktūrinių vienetų pakraščiuose, prie pagrindinių miesto gatvių. Elementai, skirti epizodiniam naudojimui ir struktūrinio vieneto naudotojų lankymui bei rekreacijai, įrengiami arčiau struktūrinio vieneto vidurio ir prie neurbanizuojamų teritorijų. Galimi kitokie pagrįsti sprendimai, atsižvelgiant į faktinius vietos ypatumus. Vietos mažosios architektūros elementų įrengimui bendru atveju:

4.2.4.1. Vaikų žaidimo aikštelės ir treniruokliai. Šunų išvedžiojimo aikštelės.

- Bendriems mikrorajono poreikiams skirtoms aikštelėms ir treniruokliams galimos vietos yra mikrorajono viduryje ir prie neurbanizuojamų teritorijų (želdynų). Netinkamos vietos – prie pagrindinių ir greito eismo miesto gatvių.

- Aikštelės ir treniruokliai, skirti keliems mikrorajonams (rajoninės reikšmės) įrengiamos arčiau rajono vidurio ir prie rajoninių želdynų.

- Viso miesto naudotojams skirti atrakcionai, aikštelės, treniruokliai įrengiami arčiau miesto vidurio, nei pakraščių, arba centriniuose želdynuose (gali būti greta jų).

4.2.4.2. Skulptūros ir kiti meniniai akcentai.

- Tik mikrorajono bendruomenei svarbiems meniniams akcentams galimos vietos yra mikrorajono viduryje ir prie neurbanizuojamų teritorijų (želdynų). Netinkamos vietos – prie pagrindinių ir greito eismo miesto gatvių.

- Svarbesni akcentai, aktualūs platesniam lankytojų ratui, nei mikrorajono gyventojai, viso miesto naudotojams skirti akcentai įrengiami arčiau mikrorajonų pakraščių, pagrindinių miesto gatvių. Galimi individualūs kitokie sprendimai, pagrįsti istorine ar kitokia vietos sąsaja su planuojamu akcentu.

4.3. Teritorijų tvarkymo reglamentai ir teritorinių apribojimų sistema.

4.3.1. Klaipėdos miesto struktūriniai vienetai (rajonai, mikrorajonai) nustatyti Klaipėdos miesto rajonų schemeje. Teritorinių (struktūrinių) vienetų charakteris formuojamas pagal jiems priskirtą kraštovaizdžio tvarkymo zonų reglamentus.

4.3.2. Teritorinius vienetus skiriantys susisiekimo ir upių koridoriai formuojami kaip savito charakterio kraštovaizdžio tvarkymo zonos, pasižymintys savybėmis, bendromis koridoriui ir bendromis struktūrinio vieneto (mikrorajono, kuriam koridoriaus dalis priklauso) tvarkymo zonai.

4.3.3. Teritorijų tvarkymu formuojamas savitas struktūrinių vienetų charakteris, modeliuojant dominuojantį jose esančių erdvių (aplinkos) charakterį. Aplinkos (erdvės) charakterį lemia ją ribojančių ir užpildančių aplinkos elementų

Klaipėdos miesto mažosios architektūros, aplinkotvarkos įrangos išdėstymo bei aplinkos estetinio formavimo, miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymo specialusis planas. Sprendiniai.

charakteris. Elementų charakterį formuoja pagrindinės savybės : a) forma (konfigūracija, siluetas), b) sąrangos kompozicija, c) medžiagiškumas. Pagrindiniai elementų charakterio tipai nurodyti lentelėje 1.

lentelė 1

Elementų charakteris:	Gamtiškas	Mišriai gamtiškas	Mišriai miestiškas	Miestiškas
Elementų savybės:	Gamtiškos: Plastiška, organiška forma, konfigūracija, siluetas. Laisvai, be simetrijos išdėstyti elementai kompozicijoje. Natūralios medžiagos ir spalvos.	Mišrios savybės, gamtiškos dominuoja.	Mišrios savybės, miestiškos dominuoja.	Miestiškos: Geometrizuota elementų forma. Simetriška elementų dėstymo kompozicija. Dirbtinai atrodančios medžiagos ir spalvos.

4.3.4. Galimi elementų dėstymo ir išraiškos derinimo aplinkoje (erdvėje) būdai - a) priderinimo (ištirpinimo arba pritaikymo) b) priešpastatymo (paryškimo ir išskyrimo). Konkretaus charakterio erdvėje naudotinos skirtingos prieštarinių charakterio tipų naudojimo proporcijos ir derinimo būdai nurodyti lentelėje 2.

lentelė 2

Aplinkos (erdvės) charakteris	Elementų charakterio tipo naudojimo konkrečioje aplinkoje (erdvėje) proporcijos ir būdai			
	GAMTIŠKI ELEMENTAI	MIŠRIAI GAMTIŠKI ELEMENTAI	MIŠRIAI MIESTIŠKI ELEMENTAI	MIESTIŠKI ELEMENTAI
GAMTIŠKA ERDVĖ	> 55 proc. ištirpinimas	< 20 proc. pritaikymas	< 10 proc. priešpastatymas	< 5 proc. išskyrimas
MIŠRIAI GAMTIŠKA ERDVĖ	< 25 proc. pritaikymas	> 55 proc. ištirpinimas	< 15 proc. pritaikymas arba priešpastatymas	< 15 proc. priešpastatymas arba išskyrimas
MIŠRIAI MIESTIŠKA ERDVĖ	< 15 proc. priešpastatymas arba išskyrimas	< 15 proc. pritaikymas arba priešpastatymas	> 55 proc. ištirpinimas	< 25 proc. pritaikymas
MIESTIŠKA ERDVĖ	< 5 proc. išskyrimas	< 10 proc. priešpastatymas	< 20 proc. pritaikymas	> 55 proc. ištirpinimas

4.3.5. Struktūriniai miesto elementai – kvartalų grupės (mikrorajonai) išraiškos optimalumo rodikliai nustatomi formuojamo urbanizacijos intensyvumo (laipsnio) pagrindu. Tvarkymo zonos suformuotos struktūrinių vienetų (mikrorajonų) pagrindu: T1 - neurbanizuojama zona, T2 - didesne dalimi neurbanizuojama, T3 - neintensyviai urbanizuojama, T4 - intensyviai urbanizuojama zona, T5 - labai intensyviai urbanizuojama, T6 - intensyviausiai urbanizuojama zona T6c - intensyviausiai urbanizuojama istorinio centro zona, T7 - specializuotai užstatoma zona.

Apibendrintas kraštovaizdžio tvarkymo zonų charakteris nurodytas lentelėje 3.

lentelė 3

Zona:	T1	T2	T3	T4	T5	T6c	T6	T7
Charakteris:	Gamtiškas		Mišrus gamtiškas		Mišrus miestiškas		Miestiškas	

4.3.6. Susisiekimo ir upių koridorių išraiškos optimalumo rodikliai nustatomi koridoriaus naudojimo intensyvumo (laipsnio) pagrindu. Nustatytos tvarkymo zonos: M0 - užmiesčio magistralių, M1 - miesto greito eismo gatvių, M2 - pagrindinių miesto gatvių, M3 - gyvenamųjų ir kitų miesto gatvių, M4 - miesto miškų kelių trasose (zonose), U1 - neurbanizuojamos aplinkos upių zona, U2 - urbanizuojamos aplinkos upių zona.

Apibendrintas koridorių kraštovaizdžio tvarkymo zonų charakteris nurodytas lentelėje 4.

lentelė 4

Zona:	M4	M3	M2	M1
	U1		U2	
Charakteris:	Gamtiškas	Mišrus gamtiškas	Mišrus miestiškas	Miestiškas

Pastaba: Užmiesčio magistralių (M0) gretimybėje aplinkos charakteris turi atitikti besišliejančių teritorijų charakterį.

4.3.7. Saugomų teritorijų ir kultūros paveldo objektų tvarkymo reglamentai yra pateikti šioms teritorijoms ir objektams skirtuose teisės aktuose.

Klaipėdos miesto mažosios architektūros, aplinkotvarkos įrangos išdėstymo bei aplinkos estetiško formavimo, miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymo specialusis planas. Sprendiniai.

4.3.8. Teritorinių apribojimų sistema ir reikalavimai detalizuoti brėžiniuose, aprašyti sprendinių aiškinamajame rašte ir pridedamose schemose.

4.4. Priemonės, galinčios pagerinti urbanizuoto kraštovaizdžio ekologinę būklę, gamtos ir kultūros paveldo išsaugojimą.

4.4.1. Pagrindinės ekologinės būklės gerinimo, gamtos ir kultūros paveldo priemonės:

- a) Puoselėjama vietų ir vietovių savastis (charakteris), taikant architektūrinės meninės tvarkymo priemones.
- b) Įgyvendinami saugomų teritorijų ir kultūros paveldo objektų tvarkymo reglamentai.
- c) Želdynai ir kitos rekreacinės bei pažintinės vertės turinčios teritorijos bei objektai apjungiami ryšių sistema – formuojama Žaliasistemė.

4.4.2. Neurbanizuojamas teritorijas turi apjungti miesto gamtinis karkasas, suformuotas miesto bendrojo plano lygmenyje. Centrinis miesto želdynus šiaurinėje ir pietinėje dalyje turi jungti susisiekiančių atskirųjų želdynų juosta – „žaliasis kanalas“.

4.4.3. Mieste išlikusi (sukurta iki II pasaulinio karo) mažoji architektūra, aplinkotvarkos įranga, želdynai (toliau – elementai) saugomi, kiek tai pagrįstai įmanoma ir nurodo teisės aktai. Elementai, kurių išsaugoti nėra galimybės, užfiksuojami dokumentais, kad išliktų susipažinimo galimybė. Teritorijose, kurioms taikomi konkretūs paveldo apsaugos reglamentai, šie elementai tvarkomi pagal konkretaus reglamento reikalavimus. Kitur tvarkoma vadovaujantis kultūros paveldo apsaugą reglamentuojančių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus. Šių elementų formą, sąrangą medžiagiškumą rekomenduojama panaudoti etaloniniu pavyzdžiu formuojant charakterį tų struktūrinių vienetų, kuriuose tie elementai buvo rasti. Išlikusius želdynus ar jų dalis aplinkoje, kuri išsaugojo autentiškus želdyno sukūrimo laikmečio bruožus, yra tikslinga atkurti.

5. Kiti nurodymai.

5.1. Urbanizuoto kraštovaizdžio informacinio-estetinio potencialo didinimas.

5.1.1. Miesto lygmeniu atliekama:

- Stiprinamas miesto suvokimo vientisumas puoselėjant turimą kontekstą;
- Stiprinami susisiekimo, žaliųjų ir viešų erdvių tinklai;
- Gerinamas miesto vaizdas ir jo informatyvumas;
- Tobulinamos miesto panoramos ir reginiai;
- Kryptingai formuojami urbanizuotų teritorijų pakraščiai ir miesto ribos.

5.1.2. Vietovės lygmeniu atliekama:

- Formuojamos išbaigtos miesto vietovės;
- Vietovių elementai stipriai integruojami tarpusavyje ir jungiami prie miesto visumos;
- Užtikrinamas vietovių gyvybingumas;
- Stiprinamas miesto struktūrinių dalių, vietovių identitetas ir charakteris.

5.1.3. Vietos lygmeniu atliekama:

- Puoselėjama ir didinama atvirų erdvių vertė;
- Stiprinamas pėsčiųjų prioritetas;
- Integruojama automobilių parkavimo infrastruktūra;
- Stiprinamas miesto vietų charakteris.

5.1.4. Objekto lygmeniu atliekama:

- Viešos erdvės formuojamos kaip miesto kambariai;
- Siekiama vietų gyvybingumo vietoje jų dekoravimo;
- Kryptingai parenkamos dangos ir gatvės baldai.

5.1.5. Gyvenamųjų namų kvartaluose turi būti įrengiama vizualinė informacija (gatvių pavadinimai, namų numeracija, kryptinės nuorodos sankryžose su gatvių pavadinimais kvartalo viduje ir kt.) vadovaujantis Klaipėdos miesto savivaldybės patvirtintu techniniu projektu. Šios informacijos pateikimo forma turi pasižymėti išraiškos bendrumu atskiriems struktūriniams vienetams (kvartalams, mikrorajonams).

Klaipėdos miesto mažosios architektūros, aplinkotvarkos įrangos išdėstymo bei aplinkos estetinio formavimo, miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymo specialusis planas. Sprendiniai.

5.1.6. Plaukiojimo priemonės, pritaikomos ilgalaikiam stovėjimui upėse, turi nekontrastuoti su aplinkos užstatymo masteliu, neužgriozdinti upės koridoriaus (neužimti daugiau nei $\frac{1}{4}$ jos pločio), jų proporcijos ir medžiagiškumas turi atitikti realių upinių laivų bruožus, jų antstatai negali iškilti aukščiau gretimo užstatymo pirmo aukšto lubų. Išimtyms gali būti motyvuotai taikomos istorinių laivų (pvz. „Meridianas“) pritaikymo atveju.

5.1.7. Klaipėdos senamiesčio gynybinius pylimus reikalinga pažymėti natūroje mažosios architektūros ir aplinkotvarkos elementais. Pažymėjimas galimas visomis priemonėmis, kurios neprieštarauja nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reikalavimams. Konkretūs sprendiniai parenkami techninių projektų rengimo metu, derinant su atitinkamomis priežiūros institucijomis, atsižvelgiant į teritorijos naudotojų ir visuomenės poreikius.

5.2. Architektūrinės erdvinės kompozicijos formavimas.

5.2.1. Užstatymo struktūra formuojama teritorinių (struktūrinių) vienetų hierarchinės struktūros pagrindu: miesto, rajono ir kvartalų grupės lygmenimis:

- Miesto lygmens estetiškas bendrumas formuojamas urbanistinės plėtros ašių, įvažiavimų į miestą, pagrindinių apžvalgos taškų, įvaizdžio trasų ir mazgų vieningo meninio sprendimo, leidžiančio stebėtojai grupuoti objektus, pagrindu.

- Rajono lygmens estetiškas bendrumas, įvaizdis formuojamas pagrindinių rajono gatvių, skiriančių mikrorajonus, vieningo meninio sprendimo pagrindu.

- Mikrorajono lygmens estetiškas bendrumas, įvaizdis formuojamas mikrorajono vidinių gatvių, viešų erdvių, užstatymo formų vieningo meninio sprendimo pagrindu.

5.3. Želdynų sistemos plėtojimas.

5.3.1. Plėtojama hierarchinė želdynų sistema, kurią sudaro: Vietiniai želdynai (kvartalų grupėms priskirti atskirieji želdynai), Rajoniniai želdynai (rajonams priskirti rajoniniai želdynai), Centriniai želdynai (bendramiestinės reikšmės, stambiausi želdynai), želdynų (arba atskirų želdinių) jungtys – linijinių želdinių juosta infrastruktūros koridoriuje, takai, aikštės ar kitos nemotorizuotam eismui skirtos erdvės, kur reikšmingą dalį (bent 1/3) sudarytų bet kokie želdiniai.

5.4. Gyvenamosios aplinkos kokybės gerinimas.

5.4.1. Užstatymo struktūra formuojama taip, kad miestas atitiktų sveiko miesto kriterijus, būtų mažinamas judėjimo automobiliais poreikis, būtų išlaikytas racionalus užstatymo kompaktiškumas. Tuo tikslu siekiama funkcijų įvairovės ir gero jų pasiekiamumo, pirmiausia ekologiškai pagrįstais susisiekimo būdais.

5.5. Viešosios infrastruktūros (susisiekimo, inžinerinės, socialinės, paslaugų ir kt.) išdėstymas ir kokybė.

5.5.1. Užstatymu ir viešosios infrastruktūros dėstymu ir kokybe tenkinami saugaus ir patogaus kasdienio gyventojų aptamavimo ir rekreacijos poreikiai, atskirųjų želdynų sistemos formavimo poreikiai ir gerinamos galimybės šiuos viešosios infrastruktūros objektus pasiekti. Formuojamos tokios gyvenamosios struktūros, kurios bendruomenės nariai neturėtų kirsti magistralinių gatvių, kad patenkinti didesnę dalį savo kasdinių poreikių, arba šios gatvės turi būti pėstiesiems pritaikytos ir saugios.

5.5.2. Viešoji infrastruktūra turi atspindėti hierarchinę teritorinių (struktūrinių) vienetų sistemą. Bendramiestinės reikšmės objektai, rajoninės reikšmės objektai ir vietinės (mikrorajono) reikšmės objektai turi pasižymėti atitinkamu kiekvienos grupės išraiškos bendrumu, stiprinti teritorinio vieneto estetinį ir funkcinį vientisumą.

5.5.3. Mikrorajonuose formuojamos vizualiai išbaigtos, išraiškingos, savitos ir įsimenančios vizualinės erdvės. Puoselėjamas vientisai savitas urbanizacijos laipsnis.

6. Papildomi nurodymai (detalizuoti sprendinių aiškinamajame rašte).

6.1. Problemos ir siūlomi sprendimai miestiškojo (urbanizuoto) kraštovaizdžio tvarkymo, taip pat vertingų miestovaizdžių apsaugos klausimais.

6.1.1. Klaipėdos kraštovaizdžio niveliacija (suvienodėjimas) ir devastacija (nebenaudojamų, apleistų vietų plėtimasis) turi būti sprendžiami: – a.) panaudojant egzistuojančias vietas savybes savitumo formavimui ir išryškinimui,

Klaipėdos miesto mažosios architektūros, aplinkotvarkos įrangos išdėstymo bei aplinkos estetinio formavimo, miestiškojo kraštovaizdžio tvarkymo specialusis planas. Sprendiniai.

b.) puoselėjant kiekvieno teritorijos struktūrinio vieneto savitus charakterius, atitinkančius nustatytus kraštovaizdžio kokybės etalonus ir formavimo kryptis.

6.1.2. Netolygus želdynų pasiskirstymas mieste gali būti sprendžiamas kompensuojant išvystyta želdynų jungčių sistema – žaliasisteme. Miesto viduryje esančių rajonų (Gedminių, Rumpiškės) gyventojai turi mažiausias galimybes pasiekti vietinio ir rajoninio lygmens želdinius, todėl čia atskirieji rekreacinės paskirties želdynai turi būti saugomi, puoselėjami, įrengiami nauji.

6.1.3. Šiame specialiajame plane identifikuojant želdynus vadovautasi 2007 m. patvirtintu miesto bendruoju planu. Želdynų ribos gali būti pagrįstai tikslinamos rengiant visų lygių teritorijų planavimo dokumentus.

6.2. Galimybes formuoti vietos kaimynijoms ir bendruomenėms morfologinės gyvenamųjų vietovių struktūros pagrindu. Teritorinių struktūrų optimizavimas.

6.2.1. Kraštovaizdžio tvarkymo zonos teritorinis vienetas atitinka miesto struktūrinį vienetą ir yra pagrindas bendruomenės save organizuojančioms struktūroms – seniūnaitijoms formotis. Bendra tvarkymo zonos morfologinė struktūra, dominuojantis pastatų tipas ir nuosavybės valdymo forma turi stiprinti vietos bendruomenes.

6.2.2. Struktūriniai vienetai gali būti optimizuojami (apjungiami, dalinami) pagal bendruomenių poreikius, taikant bendrus principus: ribos formuojamos kliūčių judėjimui pėsčiomis vietose.

6.3. Egzistuojantys urbanizuotų teritorijų viešųjų erdvių elementai ir viešosios infrastruktūros, mažosios architektūros elementai skirti bendramiestiniam naudojimui ir tie, kurie priskirtini lokalizuotos gyventojų grupės naudojimui.

6.3.1. Viešosios infrastruktūros elementai ir želdynai priskiriami struktūrinio vieneto, kuriame jie yra, bendruomenėms. Struktūrinio vieneto bendruomenė yra jo infrastruktūros naudotoja. Bendros viešos infrastruktūros vietiniuose želdynuose ir kitose vietinės reikšmės atvirose erdvėse naudotojai yra konkrečios kvartalų grupės (mikrorajono) bendruomenė. Tokios infrastruktūros naudotojai rajoninės reikšmės želdynuose ir kitose atvirose erdvėse – rajono bendruomenė, bendramiestinės reikšmės (centrinuose) želdynuose ir atvirose erdvėse – visi miesto gyventojai.

6.3.2. Struktūriniams vienetais reikalinga įrengti viešųjų erdvių ir viešosios infrastruktūros (parkai, sodai, skverai, aikštės ir pan.), mažosios architektūros elementus (vaikų žaidimo, šunų vedžiojimo, atliekų surinkimo konteinerių aikštelės ir pan.), priskirtinus lokalizuotos gyventojų grupės (bendrijos) naudojimui.

6.4. Mažosios architektūros elementų įrengimas, naudojimas ir priežiūra.

6.4.1. Mažosios architektūros elementai turi atspindėti vietovėje dominuojantį charakterį, jos dėstymas turi stiprinti struktūrinių vienėtų funkcionalumą ir tvarumą.

6.4.2. Teritorinės bendruomenės įtraukiamos, jų nuomone, kiek galima, vadovaujamosi sprendžiant klausimus dėl mažosios architektūros įrengimo ir priežiūros.

6.5. Patvirtintų specialiųjų planų, schemų, aktualių planavimo tikslams, sprendinių integravimas, sprendimai dėl nebeaktualių dokumentų galiojimo panaikinimo

6.5.1. Patvirtintų planavimo dokumentų, aktualių planavimo klausimams, sprendiniai įgyvendinami, pagal galimybes atsižvelgiant į šio plano nuostatas ir rekomendacijas.

6.5.2. Nebeaktualių dokumentų galiojimo panaikinimas turi būti sprendžiamas kompleksiskai su naujos redakcijos miesto bendrojo plano priėmimu.